

Sjøndt et Mindretal (Beck, Nørgaard) ikke fuldstændig kan tiltræde ovennævnte Motivering, saa er dog Hele Udvalget enigt om at billige, at Regjeringen søger at indvirke paa Huusdyravlens Fremme.

Det deler i det Hele ogsaa Regjeringens Ansuelser om Midlerne til at fremme Huusdyravlen, nemlig Præmiens Uddeling og et Stamstutteri, og det billiger, at Heste, Qvæg, Faar, Sviin samt Bier ere de Huusdyr, til hvis Fremavl Lovudkastet søger at bidrage.

I Erkjendelse af, at Hesteavlens fremfor nogen anden Huusdyravl trænger til en mere eensartet Ledelse, til Opmuntring og Veiledning, billiger Udvalget, saavel at den største Deel af de offentlige Midler, der agtes anvendte til Præmier, uddelles for Hingste og Hopper, som og at det Offentlige ved Bestemmelserne i § 4 gennem en Commission, hvis Formand vælges af Indenrigsministeriet, forbeholdes en større Indskyldelse paa visse Præmiens Uddeling. Det træder ogsaa, at Ministeriets Besuldmægtigede ved Landbosforeningernes Dyrskuer bør have Stemmeret.

Istedetfor landoconomiske Foreninger eller lignende Betegnelser antager Udvalget, at det er ønskeligt i Loven at bruge „Landbosforeninger“, hvilket Ord almindelig bruges af Befolkningen.

ad § 1.

Udvalget troer, at man kan overlade Uddelingen af Præmier for Hopper, samt to- og treaarige Hingste til de i § 1 omtalte landoconomiske Foreninger. Men som en Følge heraf antager Fleertallet (Carlson, Nørgaard, Poulsen, Tang, Thalhøjer) at det vil blive nødvendigt at forhøje den Sum, som Staten stiller til Landbosforeningernes Raadighed, fra 3,600 Rdl. til 6,600 Rdl., derved at man tager 3000 Rdl. af de i § 3 til Hesteavlens Forbedring bestemte 14,000 Rdl., eller efter Mindretallets (Beck) Forslag 4000 Rdl., saadant der ikkun bliver respective 11,000 eller 10,000 Rdl. tilbage til Hingstepræmier. Det kan ikke nægtes, at Interessen for Landbosforeningernes Dyrskuer vilde betydeligt svækkes, dersom der paa disse stillet ingen Hestemødt; men da man paa disse Dyrskuer

neppe vilde kunne uddele Hestepræmier uden Tilflugt fra det Offentlige, saa vil Hesten udblive og Besøgene ved Dyrskuet formindskes, isald Regjeringen unddrager dem sin Bistand. Men det maa anses for et vigtigt Middel til at udbrede Interessen for og Kundskab om Huusdyravlen, at de aarlige Dyrskuer besøges af saa Mange som muligt. Udvalget troer ogsaa, at man ret vel kan overlade Landbosforeningernes Dommere Tilskjendelsen af Præmier for Følhopper, og at der i Dommen om disse kan indgaae et noget større Hensyn til locale Ansuelser og Fornødenheder, end der vilde være tilraadeligt, hvor Talen er om at tildele Stoddingste Præmier. Naar Udvalget har foreslaaet at overdrage til Landbosforeningernes Dommere ogsaa at uddele Præmier for to og treaarige Hingste, da har det, foruden den forøgede Interesse, dette vil give Dyrskuerne, tillige haadt for Die, at derved ikke saa gode Hingste vilde kunne bevares for Landet. Det er nemlig vanskeligt at sige, hvad et Føl kan blive til, og ikke saa Opdrættene vilde formeentlig med Udsigten til Præmie for 2- og 3-aarige Hingste opsætte at castrere, indtil det viser sig, om der kan blive en god Hingst af det eller ikke.

Men naar vi have foreslaaet at give Midler til Præmier ved Landbosforeningernes Dyrskuer for Hopper samt for to- og treaarige Hingste, saa troe vi ogsaa, at det bør paasees, at disse saavel som de øvrige præmiebelønnede Dyr saavidt muligt forblive i Landet og benyttes til Tillægsdyr, idet man iøvrigt maa overlade Landbosforeningerne at fastsætte saadanne Bestemmelser, som de maatte ansee for betryggende til Diemedets Opnaaelse (conf. Folkethingets Vedtagelse af 25de Januar 1861).

ad § 2.
Udvalget troer ikke, at det vil være heldigt at overlade Valget af de Hingste, der fra Landstutteriet skulle overgaae til Stamstutteriet, til den ved Lov af 31te Marts 1852 § 23 anordnede Commission, saafremt den ved dette Lovforslags § 12 paatænkte Commission maatte komme til at bestaae af andre Personer end de, der sidde i hiin Commission, og skal derfor tillade sig at foreslaa, at Hingstene udvælges i